

Slovenskej republiky

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Štefana Sekelského a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci obžalovanej **JUDr. K. S. a spol. pre spolupáchateľstvo trestného činu podvodu** podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 písm. a/, ods. 5 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 na neverejnom zasadnutí konanom 4. augusta 2010 v Bratislave prejednal sťažnosť obhajcu JUDr. L. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 12. mája 2010, sp. zn. 1T 2/01, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obhajcu JUDr. L. M. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre vo vyššie označenej trestnej veci rozhodol predsedníčkou senátu uznesením zo dňa 12. mája 2010, sp. zn. 1T 2/01 tak, že podľa § 66 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 (ďalej len Tr. por.) uložil obhajcovi obžalovaného Ing. V. K. – JUDr. L. M. poriadkovú pokutu vo výmere 500 €.

Rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty predsedníčka senátu odôvodnila tým, že obhajca obžalovaného bez dostatočného ospravedlnenia neuposlúchol výzvu krajského súdu a nedostavil sa 12. mája 2010 o 9.00 hod. na hlavné pojednávanie krajského súdu. Ospravedlnenie o jeho neprítomnosti na vytýčenom hlavnom pojednávaní z dôvodu zahraničnej cesty, nepovažovala predsedníčka senátu za dostatočné, keďže obhajca obžalovaného vedel o termíne hlavného pojednávania v dostatočnom časovom predstihu, avšak svoju neúčasť oznámil súdu až dňa 3. mája 2010 (týmto dňom je datované oznámenie), čím zmaril vykonanie hlavného pojednávania.

Proti tomuto uzneseniu podal včas sťažnosť obhajca JUDr. L. M.. V písomných dôvodoch podanej sťažnosti uvádzal, že obžalovaného Ing. V. K., okrem neho obhajuje aj JUDr. J. U., ktorý mu prisľúbil účasť na hlavnom pojednávaní počas jeho dovolenky v zahraničí. Z toho dôvodu preto svoju neúčasť na hlavnom pojednávaní len ospravedlňoval

a nežiadal o odročenie hlavného pojednávania. Pokiaľ by mu JUDr. U. ešte pred nástupom na dovolenku oznámil, že je nemocný, bol by za seba zabezpečil náhradu. O odročení hlavného pojednávania sa dozvedel až po návrate zo zahraničia.

K sťažnosti pripojil aj fotokópiu zmluvy o obstaraní zájazdu na Kubu v dňoch od 6. mája do 13. mája 2010 uzavretej dňa 16. apríla 2010.

Na podklade tejto sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 147 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť obhajcu obžalovaného Ing. V. K. – JUDr. L. M. nie je dôvodná.

Správne rozhodla predsedníčka senátu krajského súdu, keď uložila obhajcovi JUDr. L. M. poriadkovú pokutu. Konala tak v súlade s ustanovením § 66 ods. 1 Tr. por. a dôvody pre ktoré tak rozhodla podrobne rozviedla v napadnutom uznesení. Najvyšší súd Slovenskej republiky tieto považuje za vecne správne, v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje a dodáva:

Postoj obhajcu, ktorý sa nedostaví na hlavné pojednávanie, o ktorom bol riadne a včas upovedomený, predstavuje porušenie príkazu daného v zmysle § 66 ods. 1 Tr. por. Ak sa takýto príkaz poruší **bez dostatočného ospravedlnenia**, potom je možné tomu kto tak koná, uložiť poriadkovú pokutu až do výšky 1 650 €, pokiaľ je to fyzická osoba. **Za dostatočné ospravedlnenie nemožno však považovať také ospravedlnenie, ktoré nie je urobené riadne a včas.**

Postup, aký zvolil obhajca JUDr. L. M. nemožno považovať za ospravedlnenie včas urobené. Totiž **za včasné ospravedlnenie** možno považovať len také, ktoré je urobené povinnou osobou alebo ňou poverenou osobou, **bezprostredne po zistení takých skutočností, ktoré zakladajú prekážku v účasti na úkone súdu.** Obhajca JUDr. L. M. o tom, že sa nebude môcť zúčastniť hlavného pojednávania vytýčeného na 12. mája 2010 vedel už dňa 16. apríla 2010, no aj napriek tomu ospravedlnenie svojej neúčasti na vytýčenom hlavnom pojednávaní doručil krajskému súdu až dňa 6. mája 2010.

V konaní obhajcu, ktorý napriek možnosti bezprostredne po zistení prekážky v účasti na nariadenom úkone súdu, neoznámil takéto skutočnosti súdu, možno vidieť zmarenie takého úkonu. Keďže obhajca mal povinnosť nielen sa ospravedlniť, ale aj včas tak urobiť,

ale to neurobil, je uloženie poriadkovej pokuty namieste. Jej výška je spravodlivým vyjadrením miery jeho nezodpovedného konania.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. augusta 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.

predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová